

τέλη, ἡ εὐρύχωρος γλῶσσι τῶν Παιτησίων. Εἰς μίαν δὲ τῶν πυλῶν τοῦ Ὑμητοῦ, ὡς εἰς ποδιὰν παρθένου ἀνθέων ἀνάμαστον, ἐγκρύπτεται ἡ Μονὴ τῆς *Καίσαριανης* ἢ *Σεριανῆς*, διότι κατὰ τὸν *Κ. Πιττάκην*, ὑπῆρχεν αὐτοῦ ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἥτις λατινιστὶ *Ceres* καλεῖται, κοιλὰς στενὴ μὲν, ἀλλὰ σύσκιος καὶ ὑπὸ δροσοφόρων περιπενομένη ἀνέμων. Ὁ φιλόκαλος αὐτῆς ἡγούμενος ἐκτείνει καθεκαστὴν ὅλα τὰ ἐνοικιαστὰς δωμάτια τῆς καὶ διὰ τὸ τερπνὸν καὶ ὑγιεινὸν τῆς θέσεως καὶ τοῦ ὕδατός τῆς, πολλὰ οἰκογένηται καθ' ἕκαστον ἔτος τοὺς θερινοὺς μῆνας διάγουσιν ἐν αὐτῇ, ὡς εἰς φωλεάν τινα ἀνθηρὰν ἐνδιατώμεναι. Εἶδεν καὶ ἐγὼ τὴν φωλεάν ταύτην καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἐλαίων καὶ ἐγγειρῶν τῆς ἀνέπνευσα πρὸς στιγμὴν τὰς δροσεράς καὶ βαλσαμώδεις αὔρας τῆς ὑπαρείας.

Ἡ τρυφερά καὶ αἰθερία Μοῦσα τῶν Ἑργῶν καὶ ἡμερῶν εἶχεν ἀνάγκην ν' ἀναζωογονηθῇ καὶ νὰ κρατυνηθῇ εἰς τὰς δρόσους τῶν ὁρέων καὶ τῶν κοιλάδων, διὰ ν' ἀρυσθῇ ἐπιπινοίας νεαρὰς καὶ νὰ προσομιλήσῃ τῇ εὐαισθητῇ ἀναγνωστρίᾳ. **ΓΟΡΓΙΑΣ.**

Ὁ κόμης Δεφλαμαράν, διαπρέψας ἐνδόξως εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, ἀπέθετο τὰ παράσημα τοῦ ἐξωματός του καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὰ ἴδια, ὅπου, διὰ τῆς οἰκονομίας, εἶχεν ἐν ἀξιοπρεπείᾳ τινὶ, ἀξία τῆς ἐπισημότητος τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε δικὴν τιμὴν καὶ ὁ ἀντιδικὸς του καταδικασθεὶς ὑφ' ὅλων τῶν κατωτέρων δικαστηρίων κατ' αὐτὴν, ἔκαμεν ἔφεσιν εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ἡγαγκάσθη νὰ ἀπέλθῃ εἰς Παρίσιους. Ἀνεχώρησε λοιπὸν ἐφιππος καὶ ἐπορεύετο εἰς τὴν πρωτεύουσιν βραδέως καὶ ἐν διαλειμμάτων ἀναπαυόμενος. Διαβαίνων δὲ διὰ τοῦ δάσους Φονταινεβλῶ, εἶδε πολλοὺς ἐφιππους, διὰ πληγίας τινὸς ἐδοῦ διίππευοντας ἅπαντας, καὶ διευθυνομένους πιθανῶς ὅπου καὶ αὐτὸς διευθύνετο. Περιεργεῖα κινούμενος, ἐξετράπη τῆς ὁδοῦ του, καὶ ἠκολούθησε τοὺς ἐφιππους. Προχωρήσας ἐπὶ τι διάστημα καὶ φθάσας εἰς μέγαν τινα κύκλον, τὸ φρούριον τοῦ Βίχου ὀνομαζόμενον, εἶδε πολλοὺς ἀνθρώπους κακοενδεδυμένους, οἵτινες, καταβάντες ἀπὸ τῶν ἵππων, ἔδσαν αὐτοὺς εἰς τὰ στελέχη τῶν δένδρων. Ὁ κόμης, ἐκλαβὼν αὐτοὺς ὡς ληστὰς, καὶ βλέπων, ὅτι διὰ τῆς ἀτραποῦ, δι' ἧς καὶ μόνος ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ, ἤρχοντο πλείστοι ἄλλοι τοιοῦτοι, ἀπεράσισε νὰ προσποιηθῇ ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν εἰς τὴν ληστρικὴν ἐκείνην συμφορίαν, ὡς ἐνόμιζεν. Κατέβη λοιπὸν καὶ αὐτὸς, ὡς ἐκεῖνοι, ἀπὸ τοῦ ἵππου του καὶ ἔδσαν αὐτὸν εἰς δένδρον· ἀλλὰ, βλέπων, ὅτι ἀδιακόπως ἤρχοντο καὶ ἀπετέλεσαν ἐπὶ τέλους μεγάλην καὶ φοβεράν ὁμάδα, ἠσθάνθη ἐκλείπουσαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ γενναίότητά. Ὅταν μάλιστα εἶδε πάντας νὰ στρέψωσι πρὸς αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ ψιθυρίζωσι πρὸς ἀλλήλους, χωρὶς ὅμως νὰ παύσωσι νὰ ἔχωσι ἐπ' αὐτοῦ προσηλωμένα τὰ βλέμματα, ὁ φόβος του ἡψήσθη καθ' ὑπερβολήν. Τέλος πάντων εἰς ἐξ ἐκείνων ἔρχεται κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἔρωτᾷ, ὡς ἀπῶν, διὰ τί ἐπῆγγεν εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους. Ὁ κόμης, ἐμμένων εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀποκρίνεται ἀδιατρέπτως καὶ σταθερῶς «διὰ τὴν αὐτὴν, κύριε, αἰτίαν, δι' ἣν ἤλθομεν ὅλοι μας» Ὁ ἀπεσταλμένος τότε ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς

ἐντολεῖς του, οἵτινες εὐθὺς ἤρχισαν καὶ πάλιν νὰ ψιθυρίζωσι πολλὴ σπουδαιότερον, κατὰ τὰ φαινόμενα, ἢ πρότερον. Μετ' ὀλίγον ἐπανερχεται καὶ πάλιν πρὸς τὸν κόμητα, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν συγκατένευε νὰ ἀναχωρήσῃ τοῦ ἐδιδαν διακόσια Λουδοβίκια (χρυσὰ). Ἐκπλαγείς διὰ τὴν ἀνέλπιστον ταύτην πρότασιν, ἤρχισε νὰ ἐννοῇ πόσον ἀστεῖον ἦτο τὸ συμβεβηκὸς του. Ἀπεκρίθη λοιπὸν ἀπερισκέπτως χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ διὰ τί τῷ ἐγένετο ἡ προσφορά ἐκείνη. ὅτι τὸ ποσὸν ἐκεῖνο ἦτο μικρὸν, καὶ δὲν συγκατένευε. Τότε ἐκεῖνοι καταθεροῦθήσαν, συνεσχέθησαν, διαπραγματεύονται μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῷ προσφέρουσιν ἐν τέλει πεντακόσια (Λουδοβίκια).

Ἄπαντα ταῦτα ἦσαν μυστήριον δι' αὐτὸν, οὐχ ἥττον ὅμως ἔλαβε τὰ προσφερθέντα χρήματα, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον του, παραπεμφθεὶς ἀπὸ τοὺς κυρίους ἐκεῖνους μετὰ τὴς εὐγενεστέρως φίλοφρονήσεως καὶ τὰ πλεόν ὑποχρεωτικὰ χαριτογλωττήματα, καὶ ἀναχωρᾷ διὰ τὴν τοσαύτην χαρὰν τῶν ἐκπεπληγμένων, ἐνῶ μεγίστην αὐτὸς θὰ ἐλάμβανε, ἐὰν τὸ ἐσυγχώρουεν νὰ ἀπέλθῃ καὶ ἄνευ χρημάτων. Φθάσας εἰς τὴν παρακειμένην κώμην, ἔμαθεν, τίνες ἦσαν οἱ, κατ' αὐτὸν, ληστὰι ἐκεῖνοι, καὶ διὰ τί ἐφέρθησαν πρὸς αὐτὸν οὕτω· ἔμαθε δηλ. ὅτι καθ' ἣν ἐκεῖνος στιγμὴν ἔφθασεν εἰς τὸ δάσος, ἤθελεν ἐκποιηθῇ μέγα μέρος τοῦ δάσους ἐκεῖνου. Τότε εὐκόλως ἐσυμπεράναν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ ἀγορσταί, ἡνωμένοι εἰς ἐταιρείαν, καὶ ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς ὑπερθεματιστὴν, τὸν ἔπεισαν διὰ χρημάτων νὰ μὴ πλειοδοτήσῃ κατὰ τὴν δημοπρασίαν, καὶ ἐδείκνυνον τοιαύτην χαρὰν, ὡς κατορθώσαντες διὰ τὸσον μικρᾶς ποσότητος νὰ ἀφῇτῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπικερδῆ ἐκκίνην ἀγοράν.

Π. Κ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ τρίτον ἔτος τῆς Εὐτέρπης ἡγγικεν εἰς τὸ τέλος του.

Ὅσοι τῶν *Κ. Κ.* συνδρομητῶν ἀνανεώσαντες προπληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ τέταρτον ἔτος θέλουσι λάβει ΔΩΡΕΑΝ ὁλόκληρον τὸ ὥρατον μυθιστόρημα ὁ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο θέλομεν ἀποσέλει εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν *Κ. Κ.* συνδρομητῶν ἀφοῦ λάβωμεν τὰ χρήματα τῆς συνδρομῆς του, καὶ τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαίρεσεως. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκδόσεώς του θέλει ἀναγγελθῇ. Ὅταν συνδρομητῆς προπληρώσας δὲν λάβῃ τὸ μυθιστόρημα ὁ Δημοδιδάσκαλος, ὡς εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν ἐλάβομεν τὰ χρήματα τῆς συνδρομῆς του. Παρακαλοῦνται οἱ *Κ. Κ.* ἐπιστάται των ταχυδρομείων, καὶ οἱ εἰδικοὶ ἀνταποκριταί μας νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐγκαίρως τὰ ὀνόματα των συνδρομητῶν διὰ νὰ μὴ συμβῇ ἀργοπορία εἰς τὴν ἀποστολὴν των φυλλαδίων.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΤΕΡΠΗΣ.